

Publicerad 2014-10-08 15:03 av lodjuret/seglare

Thomas får ibland frågan om hur han är som pappa och då brukar han, diplomatisk till sin natur som han är, att han inte är någon exemplarisk pappa. Vilket får ett blandat mottagande beroende av vem som ställer frågan.

Något litet om hur att vara pappa

Thomas medger att han inte är en exemplarisk pappa, även om han finns i något fler exemplar än en enda. Han fick som ung höra vilken

exemplarisk pappa han skulle kunna bli, eftersom han visade en sådan rörande kärlek till sina medmänniskor redan i tonåren och att det för honom

då inte spelade någon roll i vilken ålder den människan befann sig. Han behandlade alla människor som de borde förtjäna. En del av

dem förtjänade absolut inte bättre, ändå visade han alla samma goda uppträdande och visade dem vilken god människokännare han var redan

på den tiden. En tid som nu sedan länge är sådär minst sagt förbi. Han är fortfarande älskad och lovprisad av så många av de människor vilka

han umgås med och stöter på i tillvaron. Ändå är han inte en exemplarisk pappa. Hur kan nu det komma sig tänker du kanske (eller kanske inte). Det kan förstås

sägas om långt ifrån många pappor, särskilt som det är en tuff uppgift att fostra sina barn och samtidigt tycka sig ha ett som eget liv att klara av med arbete

och intressesfärer av skilda slag. Den
allra största anledningen till att just
Thomas faller i sin papparoll är
att han inte har några som helst barn.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten